

Week 3: BM Chapters 2-3

Mishnah in Depth

מסכת בבא מציעא

Tractate Bava Metzia

Dr. Rachel Furst

Drisha, Fall 2024

Mishnah Bava Metzia, Chapter 2

	<p>[א] אלו מציאות שלו ואלו חייב להכריז.</p>	
<p>[ב] ואלו חייב להכריז: מצא פירות בכלי או כלי כמות שהוא, מעות בכיס או כיס כמות שהוא, צפוני פירות, צפוני מעות, שלשה מטבעות זה על גב זה, כריכות ברשות היחיד, וככרות של בעל הבית, וגיזי צמר הלקוחות מבית האומן, כדי יין וכדי שמן – הרי אלו חייב להכריז.</p>	<p>רבי יהודה אומר: כל שיש בו שינוי חייב להכריז. כיצד? מצא עגול ובתוכו חרס, ככר ובתוכו מעות. רבי שמעון בן אלעזר אומר: כל כלי אנפוריא אין חייב להכריז.</p>	<p>אלו מציאות שלו: מצא פירות מפורזין, מעות מפורזות, כריכות ברשות הרבים, ועגולי דבילה, ככרות של נחתום, מהרוזות של דגים, והתיכות של בשר, וגיזי צמר הבאות ממדינתן, ואניצי פשתן ולשונות של ארגמן – הרי אלו שלו, דברי רבי מאיר.</p>
<p>[ד] מצא בחנות – הרי אלו שלו; בין התיבה ולחנני – של חנני. לפני שולחני – הרי אלו שלו; בין הכסא ולשולחני – הרי אלו לשולחני. הלוקח פירות מחבירו או ששלה לו חבירו פירות, ומצא בהן מעות – הרי אלו שלו; אם היו צרורין – נוטל ומכריז.</p>	<p>מצא בגל ובכותל ישן – הרי אלו שלו. מצא בכותל חדש, מחציו ולהוציא – שלו; מחציו ולפנים – של בעל הבית; אם היה משכירו לאחרים, אפילו בתוך הבית – הרי אלו שלו.</p>	<p>[ג] מצא אחר הגפה או אחר הגדר גוזלות מקושרין או בשבילין שבשדות – הרי זה לא יגע בהן. מצא כלי באשפה, אם מכוסה – לא יגע בו; אם מגולה – נוטל ומכריז.</p>

Division A – אלו מציאות

Subsection 1

Which found items may be kept and which found items must be announced?

Mishnayot 1-2 – identifying features

Mishnayot 3-4 – identifying location

Mishnah Bava Metzia, Chapter 2

<p>[ז] אמר את האבדה ולא אמר סימניה – לא יתן לו, והרמאי, אף על פי שאמר סימניה – לא יתן לו. שנאמר: "עד דרוש אחיך אותו" (דברים כב, ב) – עד שתדרוש את אחיך אם רמאי הוא אם אינו רמאי.</p>	<p>[ו] ועד מתי חייב להכריז? עד כדי שידעו בו שכניו, דברי רבי מאיר; רבי יהודה אומר: שלש רגלים, ואחר הרגל האחרון שבעה ימים, כדי שילך לביתו שלשה ויחזור שלשה ויכריז יום אחד.</p>	<p>[ה] אף השמלה היתה בכלל כל אלה, למה יצאת? להקיש אליה, לומר לך – מה שמלה מיוחדת, שיש בה סימנים ויש לה תובעים; אף כל דבר שיש בו סימנים ויש לו תובעים – חייב להכריז.</p>
<p>מצא ספרים – קורא בהן אחת לשלשים יום, ואם אינו יודע לקרות – גוללן; אבל לא ילמוד בהן בתחלה, ולא יקרא אחר עמו.</p>	<p>מה יהא בדמים? רבי טרפון אומר: ישתמש בהן, לפיכך אם אבדו חייב באחריותן. רבי עקיבא אומר: לא ישתמש בהן, לפיכך אם אבדו אין חייב באחריותן.</p>	<p>[ח] כל דבר שעושה ואוכל – יעשה ויאכל, ודבר שאין עושה ואוכל – ימכר, שנאמר: "והשבותו לו" (דברים כב, ב) – ראה היאך תשיבנו לו.</p>
<p>מצא שק או קופה וכל דבר שאין דרכו ליטול – הרי זה לא יטול.</p>	<p>כלי כסף וכלי נחושת – משתמש בהן לצרכן אבל לא לשחקן; כלי זהב וכלי זכוכית – לא יגע בהן עד שיבא אליהו.</p>	<p>מצא כסות – מנערה אחת לשלשים יום, ושוטחה לצרכה אבל לא לכבודו.</p>

אלו מציאות – Division A

Subsection 2

What is the procedure for returning found items?

Subsection 3

What are the responsibilities of the finder as long as the found items are in his possession?

איזו היא אבידה – Division B

Subsection 1
When is a person exempt from returning lost property?

Subsection 2
When is a person exempt from removing a burden?

Subsection 3
Who takes precedence in the mitzvot of returning lost property, removing burdens, and redeeming captives?

<p>[ט] איזו היא אבידה? מצא חמור או פרה רועין בדרך – אין זו אבידה; חמור וכליו הפוכין, פרה רצה בין הכרמים – הרי זו אבידה.</p>		
<p>[ז] מצאה ברפת – אין חייב בה, ברשות הרבים – חייב בה; ואם היתה בית הקברות – לא יטמא לה. אם אמר לו אביו 'היטמא', או שאמר לו 'אל תחזיר' – לא ישמע לו.</p>	<p>היה בטל מסלע – לא יאמר לו תן לי סלע, אלא נותן לו שכרו כפועל בטל. אם יש שם בית דין – מתנה בפני בית דין; אם אין שם בית דין – בפני מי יתנה? שלו קודם.</p>	<p>החזירה וברחה, החזירה וברחה, אפילו ארבעה וחמשה פעמים – חייב להחזירה, שנאמר: "השב תשיבם" (דברים כב, א).</p>
<p>מצוה מן התורה לפרוק, אבל לא לטעון. רבי שמעון אומר: אף לטעון. רבי יוסי הגלילי אומר: אם היה עליו יתר על משאו אין זקוק לו, שנאמר: "תחת משאו" (שם) – משאו שיכול לעמוד בו.</p>	<p>הלך וישב לו, ואמר: 'הואיל ועליך מצוה – אם רצונך לפרוק, פרוק' – פטור, שנאמר: "עמו" (שם); אם היה (הנזקק לפריקה) זקן או חולה – חייב (לפרוק אף אם אין בעל החמור מסייע).</p>	<p>פרק וטען, פרק וטען, אפילו ארבעה וחמשה פעמים – חייב, שנאמר: "עזוב תעזוב" (שמות כג, ה).</p>
<p>היה אביו ורבו בבית השכי – פודה את רבו ואחר כך פודה את אביו. ואם היה אביו חכם – פודה את אביו ואחר כך פודה את רבו.</p>	<p>היה אביו ורבו נושאים משאוי – מניח את של רבו ואחר כך מניח את של אביו.</p>	<p>[יא] אבדתו ואבדת אביו – אבדתו קודמת; אבדתו ואבדת רבו – שלו קודמת. אבדת אביו ואבדת רבו – של רבו קודמת, שאביו הביאו לעולם הזה, ורבו שלמדו חכמה מביאו לחיי העולם הבא; ואם אביו חכם – של אביו קודמת.</p>

Exodus 23:4-5

(1) You must not carry false rumors; you shall not join hands with the guilty to act as a malicious witness: (2) You shall neither side with the mighty to do wrong—you shall not give perverse testimony in a dispute so as to pervert it in favor of the mighty— (3) nor shall you show deference to a poor person in a dispute.

(4) When you encounter your enemy's ox or ass wandering, you must take it back. (5) When you see the ass of your enemy lying under its burden and would refrain from raising it, you must nevertheless help raise it.

(6) You shall not subvert the rights of your needy in their disputes.

Deuteronomy 22:1-4

(1) If you see your fellow Israelite's ox or sheep gone astray, do not ignore it; you must take it back to your peer. (2) If your fellow Israelite does not live near you or you do not know who [the owner] is, you shall bring it home and it shall remain with you until your peer claims it; then you shall give it back. (3) You shall do the same with that person's ass; you shall do the same with that person's garment; and so too shall you do with anything that your fellow Israelite loses and you find: you must not remain indifferent. (4) If you see your fellow Israelite's ass or ox fallen on the road, do not ignore it; you must raise it together.

שמות כג:ד-ה

(א) לא תשא שמע שוא אל-תשת ידך עם-רשע להיות עד חמס:
(ב) לא-תהיה אחרי-רבים לרעת ולא-תענה על-רב לנטת אחרי רבים להטת: (ג) ודל לא תהדר בריבו: {ס}

(ד) כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב
תשיבנו לו: {ס} (ה) כי-תראה חמור שנאף רבץ
תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: {ס}

(ו) לא תטה משפט אבינך בריבו:

דברים כב:א-ד

(א) לא-תראה את-שור אחיך או את-שיו נדחים
והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיה: (ב)
ואם-לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו
אל-תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו
והשבתו לו: (ג) וכן תעשה לחמרו וכן תעשה
לשמלתו וכן תעשה לכל-אבדת אחיך
אשר-תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל
להתעלם: {ס} (ד) לא-תראה את-חמור אחיך או
שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים
עמו: {ס}

Mishnah Bava Metzia 2:1

In a case where one discovers lost items, **which found items** belong to him, and for **which** items is **one obligated to proclaim** his find so that the owner of the lost items can come and reclaim them?

These found items belong to him:

If one **found scattered produce, scattered coins, bundles of grain in a public area, round cakes of pressed figs, baker's loaves, strings of fish, cuts of meat, unprocessed wool fleeces that are taken from their state of origin directly after shearing, bound flax stalks, or bound strips of combed purple wool, these** belong to him, as they have no distinguishing marks that would enable their owners to claim them.

This is **the statement of Rabbi Meir**.

Rabbi Yehuda says: If one finds **any** lost item **in which there is an alteration**, he is **obligated to proclaim** his find.

How so? If he **found a round** cake of pressed figs with an **earthenware shard inside it** or a **loaf** of bread **with coins inside it**, he is obligated to proclaim his find, as perhaps the owner of the item inserted them as a distinguishing mark by means of which he could reclaim his property in case it became lost.

Rabbi Shimon ben Elazar says: If one finds **any *anpurya* vessels**, since their shape is uniform and they are indistinguishable, he is **not obligated to proclaim** his find.

משנה בבא מציעא ב:א

אלו **מצואות** שלו, ואלו חייב להכריז.

אלו **מצואות** שלו,

מצא פרות מפזרין, מעות מפזרות, פריכות ברשות הרבים, ועגולי דבילה, פפרות של נחתום, מחרוזות של דגים, וחתיכות של בשר, וגזי צמר הבאות ממדינתן, ואניצי פשתן, ולשונות של ארגמן, הרי אלו שלו, דברי רבי מאיר.

רבי יהודה אומר, כל שיש בו שנוי, חייב להכריז.

כיצד. מצא עגול ובתוכו חרס, כפר ובתוכו מעות.

רבי שמעון בן אלקעזר אומר, כל כלי אפורה אינו חייב להכריז:

Mishnah Bava Metzia 2:2

And for these found items, one is **obligated to proclaim** his find:

If **one found produce inside a vessel, or a vessel by itself; coins inside a pouch, or a pouch by itself; piles of produce; piles of coins, three coins stacked one atop another; bundles of grain in a secluded area; loaves of a homeowner, as each shapes his loaves in his own unique manner; wool fleeces that are taken from the house of a craftsman, as each craftsman processes the wool in his own unique manner; jugs of wine; or jugs of oil.** If one finds any of **these**, he is **obligated to proclaim** his find.

משנה בבא מציעא ב:ב

ואלו חייב להכריז,

מצא פרות בכלי או כלי פמות שהוא, מעות בכיס או כיס פמות שהוא, צבורי פרות, צבורי מעות, שלשה מטבעות זה על גב זה, פריכות ברשות היחיד, וכפרות של בעל הבית, וגזי צמר הלקוחות מבית האמן, פדי יין וכדי שמן, הרי אלו חייב להכריז:

Mishnah Bava Metzia 2:9

Which is the item that is considered **lost property**?

If **one found a donkey or a cow grazing on the path, that is not lost property**, as presumably the owners are nearby and are aware of the animals' whereabouts. If one found a **donkey with its accoutrements overturned, or a cow that ran through the vineyards, that is lost property**.

In a case where **one returned** the lost animal **and it fled**, and he again **returned it and it fled, even** if this scenario repeats itself **four or five times**, he is **obligated to return it** each time, as it is **stated**: “You shall not see your brother’s ox or his sheep wandering and disregard them; **you shall return them** to your brother” (Deuteronomy 22:1).

If in the course of tending to and returning the lost item, the finder **was idle from** labor that would have earned him a *sela*, **he shall not say to** the owner of the item: **Give me a sela** to compensate me for my lost income. **Rather**, the owner **gives him his wage as** if he were a **laborer**, a payment that is considerably smaller. **If there are** three men **there** who can convene as a **court**, he **may stipulate before the court** that he will undertake to return the item provided that he receives full compensation for lost income. **If there is no court there before whom can he stipulate** his condition, **his financial interests take precedence** and he need not return the lost item.

משנה בבא מציעא ב:ט

איזו היא אבדה,

מצא חמור או פרה רועין בדרך, אין זו אבדה.
חמור וכליו הפוכין, פרה רצה בין הפּרמים, הרי זו אבדה.

החזירה וברחה, החזירה וברחה, אפילו ארבעה וחמשה פעמים, חייב להחזירה, שניאמר (דברים כב) השב תשיבם.

היה בטל מסלע, לא יאמר לו תן לי סלע, אלא נותן לו שכרו כפועל בטל. אם יש שם בית דין, מתנה בפני בית דין. אם אין שם בית דין, בפני מי יתנה, שלו קודם:

Mishnah Bava Metzia 2:11

If one finds **his lost item and his father's lost item**, tending to **his own lost item takes precedence**.

Similarly, if one finds **his lost item and his teacher's lost item**, tending to **his own lost item takes precedence**.

If one finds **his father's lost item and his teacher's lost item**, tending to **his teacher's lost item takes precedence**, as his father brought him into this world, and his teacher, who taught him the wisdom of Torah, brings him to life in the World-to-Come. And if his father is a Torah scholar, then his father's lost item takes precedence.

If his father and his teacher were each carrying a burden and he wants to assist them in putting down their burdens, he first **places his teacher's** burden down and thereafter **places his father's** burden down.

If his father and his teacher were in captivity, he first **redeems his teacher** and thereafter **redeems his father**. And if his father is a Torah scholar, he first **redeems his father** and thereafter **redeems his teacher**.

משנה בבא מציעא ב:יא

אֲבֹדְתוֹ וְאֲבֹדֵת אָבִיו, אֲבֹדְתוֹ קוֹדֶמֶת.

אֲבֹדְתוֹ וְאֲבֹדֵת רַבּוֹ, שְׁלוֹ קוֹדֶמֶת.

אֲבֹדֵת אָבִיו וְאֲבֹדֵת רַבּוֹ, שֶׁל רַבּוֹ קוֹדֶמֶת, שֶׁאָבִיו הֵבִיאוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה, וְרַבּוֹ שֶׁלְמָדוֹ חֲכָמָה מְבִיאוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְאִם אָבִיו חָכֵם, שֶׁל אָבִיו קוֹדֶמֶת.

הִזָּה אָבִיו וְרַבּוֹ נוֹשְׂאִין מִשְׂאוֹי, מְנִיחַ אֶת שֶׁל רַבּוֹ. וְאַחַר כֵּן מְנִיחַ אֶת שֶׁל אָבִיו.

הִזָּה אָבִיו וְרַבּוֹ בְּבֵית הַשְּׂבִי, פּוֹדֶה אֶת רַבּוֹ, וְאַחַר כֵּן פּוֹדֶה אֶת אָבִיו. וְאִם הִזָּה אָבִיו חָכֵם, פּוֹדֶה אֶת אָבִיו, וְאַחַר כֵּן פּוֹדֶה אֶת רַבּוֹ:

Mishnah Bava Metzia 3:1

In the case of **one who deposits an animal or vessels with another**, who is acting as an unpaid bailee, **and they were stolen or they were lost**, and the bailee **paid** the owner the value of the deposit, **and did not wish to take an oath** that he did not misappropriate the item and that he was not negligent in safeguarding it, that will effect who keeps the deposit if it is found or returned. The bailee may also choose to take the oath, **as the Sages said: An unpaid bailee takes an oath, and he is thereby released** from the liability to pay the owner. If **the thief is later found**, the thief **pays the double payment**. If the deposited item was a sheep or an ox and the thief **slaughtered or sold it**, **he pays the fourfold or fivefold payment**.

To whom does the thief pay? He gives the payment **to the one who had the deposit in his possession** when it was stolen, i.e., the bailee. When the bailee paid the owner for the stolen item, the owner granted the rights to the item to the bailee. Therefore, the bailee is entitled to any payment the thief presents for the item, be it compensation for the item's value or a fine.

In the case of a bailee who **took an oath and did not wish to pay**, if **the thief is then found** and required to **pay the double payment**, or if he **slaughtered or sold** the animal and is required to **pay the fourfold or fivefold payment**, **to whom does the thief pay?** He gives the payment **to the owner of the deposit**, not the bailee.

משנה בבא מציעא ג:א

הַמְפָקִיד אֶצֶל חֵבְרוֹ בְּהֵמָה אוֹ כְּלִים, וְנִגְנְבוּ אוֹ שְׁאָבְדוּ, שְׁלֵם וְלֹא רָצָה לְשַׁבַּע,

שֶׁהָרִי אָמְרוּ שׁוֹמֵר חֲנָם נִשְׁבַּע וַיִּוָּצֵא, נִמְצָא הַגָּנֵב, מְשֻׁלָּמִי תְּשֻׁלָּמִי כְּפֹל. טֵבַח וּמְכָר, מְשֻׁלָּם תְּשֻׁלָּמִי אַרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה.

לְמִי מְשֻׁלָּם, לְמִי שֶׁהִפְקִדוֹן אֶצְלוֹ.

נִשְׁבַּע וְלֹא רָצָה לְשַׁלֵּם, נִמְצָא הַגָּנֵב, מְשֻׁלָּם תְּשֻׁלָּמִי כְּפֹל, טֵבַח וּמְכָר, מְשֻׁלָּם תְּשֻׁלָּמִי אַרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה. לְמִי מְשֻׁלָּם, לְבַעַל הַפְּקִדוֹן:

Deuteronomy 22:1-4

(1) If you see your fellow Israelite's ox or sheep gone astray, do not ignore it; you must take it back to your peer. (2) If your fellow Israelite does not live near you or you do not know who [the owner] is, you shall bring it home and it shall remain with you until your peer claims it; then you shall give it back. (3) You shall do the same with that person's ass; you shall do the same with that person's garment; and so too shall you do with **anything that your fellow Israelite loses** and you find: you must not remain indifferent. (4) If you see your fellow Israelite's ass or ox fallen on the road, do not ignore it; you must raise it together.

Midrash Tana'im on Deuteronomy 22:3

Anything your fellow Israelite loses (Deut 22:3) – (this phrase is meant) to include his land, so that if one saw water flowing and about to destroy his fellow's building or field, he is obligated to create a barrier before them, in order to prevent them [from destroying the property]. Another matter: *Anything your fellow Israelite loses* – (this phrase is meant to include) loss of his body, (to teach that) he is obligated to heal him if he becomes ill.

דברים כב:א-ד

(א) לֹא-תִרְאֶה אֶת-נֶשֶׁךְ אֶת-שׁוֹר אֲחִיךָ אֹ אוֹ אֶת-שֵׂיוֹ נִדְחִים וְהִתְעַלְמָתָּ מֵהֶם הַשֵּׁב תְּשִׁיבָם לְאֲחִיךָ: (ב) וְאִם-לֹא קָרֹב אֲחִיךָ אֵלֶיךָ וְלֹא יָדַעְתָּ וְאֶסְפְּתוֹ אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד דָּרַשׁ אֲחִיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁבֵּתוֹ לּוֹ: (ג) וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחִמְרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלֹתָיו וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל-אֲבֹדֹת אֲחִיךָ אֲשֶׁר-תֵּאבֹד מִמֶּנּוּ וּמִצֹּאֲתָהּ לֹא תִוְכַל לְהִתְעַלֵּם: {ס} (ה) כִּי-תִרְאֶה חֲמֹר שֶׁנָּאֵךְ רֹבֵץ תַּחַת מְשָׁלוֹ וְחִדַּלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עֲזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ: {ס}

מדרש תנאים על דברים כב:ג

'לכל אבדת אחיך' (דברים כב, ג) – לרבות קרקעו, שאם ראה מים שוטפין ובאין להשחית בנין חבירו או שדהו, חייב לגדור בפניהו למנעו. דבר אחר: 'לכל אבדת אחיך' – אבידת גופו, שחייב לרפאותו אם חלה.